

Interpretació d'un objecte quotidià, la taula, realitzada per Isabel Banal

Gràcia ofereix als artistes joves un pont cap a les galeries comercials

Montserrat Gustà
BARCELONA

El Cicle d'Art Contemporani de Gràcia ha arribat a la seva quarta temporada amb la programació *Flos mundi*, títol que pren el nom de la crònica universal catalana (anònim del 1407). D'ençà de la seva creació el 1985, els cicles d'art contemporani que ininterrompudament ha presentat l'Ateneu l'Artesà han estat, en molts casos, el pont d'unió entre els encara desconeguts artistes i els representants del vesant professional del món de l'art. D'aquesta manera s'ha afavorit la inclusió d'alguns noms que havia presentat l'Artesà en posteriors mostres col·lectives, com les dues edicions de la Biennial de Barcelona, o bé en exposicions de galeries comercials.

Aquests cicles d'art contemporani s'han assentat sobre dues bases de funcionament: d'entrada, l'equipament del centre cívic —i, per extensió, del barri— amb una àrea d'arts plàstiques i una sala d'exposicions, i simultàniament la utilització d'aquesta infras-

tractura per difondre la plàstica contemporània i els seus representants més joves.

El títol de *Flos Mundi* que s'ha donat a l'edició actual vol reflectir el seu caire de recull. Per Florenci Guntín, coordinador d'aquests cicles des de la seva concepció, la revisió de la història de l'art és avui una constant dels joves artistes plàstics, i les seves obres porten sovint una càrrega de cites que va des del primitivisme a les últimes tendències en voga.

Flos mundi, que es va inaugurar el mes d'octubre amb les pintures de tot expressionista de Benxamin Álvarez, ha presentat escultures i dibuixos d'Isabel Banal, una escultora que parteix de l'anàlisi d'un objecte quotidià, en aquest cas la taula, per servir-se'n i explotar-ne plàsticament la imatge i l'essència.

La programació de *Flos mundi* quedarà completada amb altres exposicions. N'hi haurà una de pintura de Biel Capllonch, M. Isabel Carballo, Salvador Hernando, Anna Martínez, Ramon Puig i Marta Tous; una d'es-

cultura de Babette Werth, Jordi Canudas, Mireia Clotet i Luis Martín; i una de fotografia d'Isabel Codina.

L'inici de la temporada 88-89, que ha coincidit amb la presentació de la carpeta-catàleg del cicle anterior, presenta també novetats pel que fa a la dinàmica d'exposicions. Aquest any es disposa d'un segon espai d'art, obert al nou centre cultural Teixidors-Teatreneu, que proporciona a cada artista la possibilitat de presentar dues exposicions paral·leles: una de grans formats (pintura, escultura, instal·lacions) a la sala de l'Artesà de Gràcia i una altra d'obra sobre paper a l'espai de Teixidors-Teatreneu.

Després de tres anys d'existència, la sala d'art de l'Artesà ha acollit obres de més de trenta-cinc artistes, entre els quals figuren noms amb un historial professional consolidat (Carbonell, Civit, Guillén Balmes...) al costat d'altres que han entrat recentment en la dinàmica d'exposicions (Cabús, Garriga, Viladomiu...) i dels més joves creadors procedents d'escoles i Facultats de Belles Arts.

FUNDACIÓ YNGLADA-GUILLOT Premi al Dibuix

Es reprèn la convocatòria d'aquest important PREMI INTERNACIONAL: 300.000.- ptes.

- EXPOSICIÓ: Durant la primavera de 1989
- INFORMACIÓ: Cercles i Associacions Artístiques, Galeries d'Art i a la REIAL ACADEMIA CATALANA DE BELLES ARTS DE SANT JORDI.

Pg. Isabel II, 1 - Tel. 319 24 32 - BARCELONA

ÒMNIUM CULTURAL

CATALÀ AL SENAT

La Mesa del Senat espanyol considera que la dita Cambra és un òrgan constitucional de l'Estat i que, per tant, solament el castellà pot ésser-hi utilitzat com a llengua oficial ja que d'altra manera s'estaria oficialitzant la resta de les llengües estatals en un àmbit del qual han estat excloses per la Constitució.

ÒMNIUM CULTURAL en relació amb l'ús del català al Senat vol fer avinent el següent:

1r

Que l'ús de la pròpia llengua és un dret natural tal com reconeix l'article 27 dels Drets Humans que no es pot negar a ningú. I, per tant, **els catalans tenim dret a emprar el català arreu.**

2n

Que l'idioma català té caràcter oficial a tres comunitats autònomes de l'estat espanyol (Catalunya, les Illes i el País Valencià), oficialitat establerta per la constitució espanyola i els

respectius estatuts d'autonomia, amb una àrea demogràfica d'influència que supera els deu milions d'habitants, una quarta part dels ciutadans de l'estat.

3r

També vol fer avinent allò que passa en aquest aspecte a altres Parlaments:

- A Bèlgica**, es parla francès i flamenc.
- Al Canadà**, es parla el francès i l'anglès.
- A Finlàndia**, el finlandès i el suec.
- A Irlanda**, l'irlandès i l'anglès.
- A Suïssa**, l'alemany, el francès, l'italià i el romanx.
- A Txecoslovàquia**, el txec i l'eslovac.
- A Iugoslàvia**, el servocroata, l'eslovè i el macedoni.

Tanmateix al Senat espanyol —cambra territorial de l'Estat— sembla que solament pot ésser utilitzat el castellà malgrat que hi conviuen d'altres llengües oficials i pròpies de diverses comunitats reconegudes i que històricament **el català és la primera llengua europea que fou utilitzada parlamentàriament.**

ÒMNIUM CULTURAL

Carrer de Montcada, 20, pral. Palau Dalmasas.
Telèfon 319 80 50 - 08003 - BARCELONA